

virker den Bevægelse, der tenderer hen imod mere ekstensive Driftsformer indenfor Landbruget.“ Denne Udtalelse, hvis mest iøjnefaldende Udtryk er dens Protest mod en maskeret eller direkte Forøgelse af selve Beskatningsbeløbet, er underskrevet af det ærede Medlem af dette Ting Hr. Pinstrup, og naar den ærede Ordfører for Venstre, Hr. N. P. Jensen, betegnede dette Forslag som Venstres Tilbud og som støttet af Venstre, er det dog vistnok en noget maskeret Udtalelse. De samvirkende danske Landboforeninger slutter med nogle allerede ofte fremhævede Udtalelser, som dog har en Indledning, som jeg tror, det er af Værdi at nævne. „Ingen kan med Sikkerhed udtale noget som helst om, paa hvilket Niveau den nuværende Prisbevægelse vil fæstne sig, og det er derfor uvist, om den Prisnedgang, der under Værditoldsystemet bringer ogsaa selve Beskatningsbeløbet nedad, virkelig vil indfinde sig. Man maa derfor fastholde, at man kun kan slutte sig til Værditoldprincippet Gennemførelse i vor Toldlovgivning, naar derved ogsaa selve Beskatningsbeløbet nedbringes, og man er af den Opfattelse, at man hellere maa udskyde Toldlovsrevisionen end gennemføre en Toldlov, der ikke imødekommer dette Krav.“ Dette er jo en ganske aaben Erklæring om, at denne Toldlov kan man ikke bruge, og det er motiveret med en Betragtning, som jeg tror, det er nyttigt at fremholde netop overfor, hvad den ærede Ordfører for Venstre sagde. Det, som de samvirkende danske Landboforeninger siger, er nemlig rigtigere, end hvad den ærede Ordfører Hr. N. P. Jensen siger. Naar de her skriver, at ingen kan med Sikkerhed udtale noget som helst om, paa hvilket Niveau den nuværende Prisbevægelse vil fæstne sig, er det, som om det var møntet paa den ærede Ordfører, der tror med Sikkerhed at kunne udtale sig om, at vi kommer ned paa et Før-Krigs-Prisniveau.

Altsaa, dette Toldlovsforslag møder frem med en Række Misrekommendationer, som man sjældent har set Mage til. Det er Erhvervene, som udtaler sig paa den Maade om det. Hvem kan da tænkes at staa bagved dette Toldlovsforslag? Kan det tænkes, at der er andre Kredse end Erhvervene i dette Samfund, som havde Interesse i dette Toldlovsforslag? Naar man taler om Forbrugerne i Modsætning til Producenterne, kan Forbrugerne da antages at være gunstigt stemte overfor dette Toldlovsforslag? Forbrugerne vil, naar de ser paa Udregningerne vedrørende dette Toldlovsforslag, erfare, hvad det betyder i Forøgelse af Toldbyrden, altsaa i Prisfordyrelse af Varerne.

Udregninger forefindes jo nu, og Sammenligningen maa være den, som er opstillet i Bilag III paa Toldlovsforslagets sidste Sider. Det viser sig, at de gamle Toldsatser i Forhold til Indførselsmængden i 1922 vilde give lidt over 59 Millioner, medens de nye Toldsatser vilde give 77 Millioner, altsaa en Forøgelse af Toldbyrden maalt ud til henvend 18 Mill. Kr. Af disse er allerede de 7,2 Mill. Kr. betalt gennem Luksusskatte, og det, som denne Toldbyrdeforøgelse betyder, er da maalt ud til et Beløb af 10 600 000 Kr. Om nu Beløbet kommer helt ind eller ikke, er en anden Sag, det er et Spørgsmaal om, hvor stor Indførselsmængden vil blive, og hvad Priserne vil blive, men Toldbyrdens øjeblikkelige Forøgelse er rigtigt udtrykt i disse af Finansministeriet opgivne Tal, dem vil Forbrugerne holde sig til, og de vil sige: En Forøgelse af Toldbyrden nu, en Forøgelse af Priserne nu er ikke det, vi har Brug for. Og naar de saa ser paa alle de forskellige Grupper, hvorigennem denne Forøgelse fremkommer, vil de ikke mindst standse ved den store Gruppe Manufakturvarer, hvor Toldbyrdeforøgelsen er 10,8 Mill. Kr. Nu udgør naturligvis Luksusskatteforøgelser — altsaa de 7,2 Mill. Kr., hvormed Toldbyrden allerede er forøget — en stor Del af Manufakturvaregruppens Forøgelse, men en meget væsentlig Del af Forøgelsen falder paa Varer, som ligger udenfor Luksusbeskatningen, ogsaa paa ganske jævne Forbrugsartikler, hvilket Gennemgangen af Toldlovsforslaget i Fjor gav mange Vidnesbyrd om, og videre kan man ved at gaa hele Rækken igennem se, at saa godt som overalt vil der paa de vigtige Forbrugsartikler være en forøget Toldbyrde. Derfor vil Forbrugerne sige: Denne Toldlov har vi ikke Brug for, og de vil ikke i nogen Maade lade sig stemme gunstigere af den Betragtning, som den ærede Ordfører saa stærkt fremførte, at denne Forøgelse af Toldbyrden i Virkeligheden er en Nedsættelse af Toldsatserne. Det er jo det, det ærede Medlem paastaar, og han kan kun føre et Bevis for denne Paastand ved at sige: Ja, det er en Nedsættelse i Forhold til et nu ikke længere eksisterende Prisniveau, men Nedsættelsen vil følge i det Øjeblik, vi naar ned til dette Prisniveau. Men Forbrugerne, som kun langsomt ser Priserne udvikle sig hen imod et tidligere Prisniveau, og som erkender Rigtigheden af det, Landboforeningerne siger, at ingen kan udtale noget som helst om, paa hvilket Niveau Prisbevægelsen vil fæstne sig, vil holde sig til, hvad dette Lovforslag betyder i Øjeblikket, og derfor vil de afvise det ærede Medlems Betragt-